

Govor visokog predstavnika, Christiana Schwarz-Schillinga na sastanku sa mladima Mostara u Nansen dijalog centru

28. august 2006. godine

Dame i gospodo,

Zadovoljstvo mi je i privilegija biti danas sa vama ovdje.

Zadovoljstvo mi je zbog toga što je ovo prilika da naučim od vas kao i da razgovaram sa vama danas. Ustvari, veoma sam zainteresiran da čujem vaša gledišta o velikom broju pitanja o kojima ću govoriti nešto kasnije.

Privilegija je zbog toga što ste vi budućnost ove zemlje. Ne ja. Zasigurno ne ja. A, iskreno govoreći, nisu ni političari sa kojima sam se danas sastao, koji uporno godinama ne uspijevaju da demonstriraju vodstvo, odgovornost, fleksibilnost i toleranciju što je potrebno ovom gradu.

Pristupi sa nultom opcijom –*inat* – koji karakteriziraju politiku u ovom gradu i, da budem iskren, u velikom dijelu ove zemlje, su možda mnoge od vas odvratili od politike. Stoga se možda pitate da li vrijedi ili ne vrijedi glasati na predstojećim izborima.

Ja vas uvjeravam da vrijedi.

Izbori su općenito značajni. Ovi izbori su posebno značajni zbog toga što se mijenja priroda međunarodnog prisustva u Bosni i Hercegovini.

Lideri koji budu izabrani 1. oktobra ove godine će morati preuzeti odgovornost za budućnost njihove i vaše zemlje i da je vode ka Evropi nakon zatvaranja Ureda visokog predstavnika iduće godine.

Stoga, ako odlučite da ne iskoristite priliku koju pružaju izbori, omogućavate drugima da umjesto vas odlučuju o vašoj budućnosti.

Kada sam bio vaših godina, budućnost moje zemlje nije bila jasna. Njemačka je bila poražena u ratu. Bila je podijeljena, a demokracija je bila tek u začetku.

U to vrijeme nije postojala Evropska unija. Međutim, pojavili su se izgledi za evroatlantsku integraciju Njemačke kroz NATO, Maršalov plan i kasnije kroz Evropsku zajednicu za ugalj i čelik, i tadašnji kancelar Konrad Adenauer je iskoristio priliku.

Njemačka se priključila NATO-u 1955. godine i bila je jedan od osnivača današnje Evropske unije 1957. godine. A kada su se dvije polovine Njemačke ponovo ujedinile 1991. godine, generalni sekretar NATO-a je bio Njemac, moj pokojni prijatelj Manfred Woerner.

Bosna i Hercegovina danas ima slične izgleda za priključenje evroatlantskim integracijama. Zaista, put ka evroatlantskim integracijama je mnogo jasniji danas nego što je to bio slučaj prije više od pola stoljeća.

Danas program Partnerstvo za mir pruža jasan prvi korak ka članstvu u NATO. A Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju, o kojem Bosna i Hercegovina trenutno pregovara sa Evropskom komisijom, predstavlja prvi korak ka članstvu u Evropsku uniju.

Da bih pomogao Bosni i Hercegovini na ovom putu, u svojstvu specijalnog predstavnika Evropske unije, ja uspostavljam novi Ured koji će ostati ovdje nakon zatvaranja Ureda visokog

predstavnik da koordinira rad svih evropskih aktera, uključujući Evropsku komisiju, EUFOR i Policijsku misiju Evropske unije.

Bosna i Hercegovina ima evropsku budućnost i ja želim da vi budete njen dio. Želim da budete njen dio izlaskom na glasanje u oktobru. Želim da budete njen dio aktivnim učestvovanjem u svakom pojedinom aspektu ovog procesa.

I ko zna. Možda će u konačnici neko od vas koji ste prisutni danas ovdje zauzeti jednu od najviših pozicija u Evropskoj uniji. Bio bih presretan ukoliko bi se to desilo.

Dame i gospodo,

Ovo je dijalog. Mada mi je drago da čujem pitanja, još interesantnije mi je da čujem vaša gledišta.

Kako vidite situaciju u Mostaru i Bosni i Hercegovini? Koja su vam pitanja značajna? Kako gledate na zatvaranje Ureda visokog predstavnika? Šta mislite o Evropskoj uniji? Koliko ste optimistični u pogledu šansi Bosne i Hercegovine za integraciju u Evropu? Da li namjeravate glasati? Koliko povjerenja imate u današnje političke lidere? Da li biste vi mogli uraditi bolji posao?

Hvala.